

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie objęcia szpitala św. Ludwika w Krakowie na rzecz kraju, oraz o petycyi Towarzystwa opieki szpitalnej dla dzieci w Krakowie o powiększenie ryczałtu wypłaconego szpitalowi św. Ludwika dla dzieci w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

W wypełnieniu uchwały powziętej przez Wysoki Sejm w dniu 24. stycznia 1895 przedłożył Wydział krajowy sprawozdanie o wyniku rokowań z Towarzystwem opieki szpitalnej dla dzieci w Krakowie w przedmiocie objęcia szpitala św. Ludwika w Krakowie na rzecz kraju. Towarzystwo jest skłonnem odstąpić na rzecz kraju szpital św. Ludwika pod następującymi warunkami:

1) Towarzystwo odstąpi krajowi bezpłatnie realność pod lk. 39 Dz. VI. w Krakowie wraz z wszelkimi do niej należącymi budynkami oraz całym inwentarzem t. j. urządzeniami dla 120 chorych, 10 siostr miłosierdzia, 20 osób służby niższej i inwentarzem kuchni oraz pralni.

2) Zakład służyć ma, w myśl postanowień pierwszych założycieli, po wieczne czasy do pielęgnowania i leczenia chorych dzieci i nosić nazwę „Szpital św. Ludwika dla dzieci w Krakowie“.

3) Szpital św. Ludwika ma na zawsze pozostać na miejscu dotychczasowem i tylko z ważnych względów za zgodą reprezentanta Towarzystwa przeniesionym być może na inne miejsce.

4) Szpital utrzymywany będzie przez kraj zawsze w co najmniej tych rozmiarach jak obecnie.

5) Szpital św. Ludwika ma być po wieczne czasy odrębnym zakładem, co nie wyklucza wspólnej dyrekcji i administracji ze szpitalem św. Łazarza.

6) W razie gdyby kraj nie chciał utrzymać zakładu we własnym zarządzie pod powyższymi warunkami, realność szpitalna przejdzie na własność Towarzystwa, a gdyby to nieistniało, na własność Ochronek dla małych dzieci w Krakowie.

7) Przestrzeganie warunków umowy należyć będzie do przewodniczącego komitetu Towarzystwa, a w razie jego rozwiązania do prezydenta miasta Krakowa.

8. Prawa Towarzystwa mają być hipotecznie zabezpieczone, koszta przeniesienia własności i inne ponosi kraj, a zawarcie ostatecznej umowy zależy od zmiany statutu Towarzystwa.

Ogólne zgromadzenie Towarzystwa zgodziło się również na żądanie oddania krajowi kapitałów Towarzystwa a mianowicie sumy 2000 zł., pochodzącej z zapisu ś. p. kanonika Schindlera, (gdyż wszystkie inne kapitały użyte zostały na budowę i urządzenie szpitala), zażądało jednak dotrzymania przez kraj kontraktów, zawartych ze zgromadzeniem Sióstr miłosierdzia co do opieki nad choremi dziećmi i z c. k. rządem co do utrzymywania kliniki pediatrycznej, a nadto zobowiązań przyjętych przez Towarzystwo wobec prymaryusza i 2 sekundaryuszów szpitala św. Ludwika.

Ze sprawozdania Wydziału krajowego okazuje się, że nieprzeprowadzono dotąd rokowań z c. k. Rządem o podwyższenie rocznej dotacji 2.000 zł. za umieszczenie w szpitalu c. k. kliniki pediatrycznej, a wreszcie nie opracowano projektów wzajemnego stosunku pod względem administracyjnym i lekarskim między szpitalem św. Łazarza i św. Ludwika.

Gdy ogólne zebranie Towarzystwa opieki szpitalnej dla dzieci w Krakowie, na którem ustanowiono warunki odstąpienia szpitala św. Ludwika na rzecz kraju, odbyło się dopiero w dniu 16. listopada 1895 r., a przed ustaleniem tych warunków nie można było przystąpić do rokowań z Rządem, przeto polecenie Wysokiego Sejmu z dnia 24. stycznia 1895 nie mogło być dotąd w całości wykonanem.

Z tych też powodów nie przedstawia Wydział krajowy w swem sprawozdaniu żadnych pozytywnych wniosków do uchwały, upraszając jedynie, aby Wysoki Sejm sprawozdanie to przyjął do wiadomości.

W tym stanie rzeczy nie może również i komisya budżetowa występować z wnioskami co do przyjęcia na kraj szpitala św. Ludwika, niepodobna jej jednak pominąć uwag, jakie się w kwestyi tej w obecnym jżn stanie sprawy nasuwają.

Komisya budżetowa, przedstawiając w roku zeszłym wnioski przez Wysoki Sejm uchwalone wychodziła z założenia, wobec zawartych w sprawozdaniu premiss uzasadnionych, że przyjęcie na kraj szpitala św. Ludwika nie powinno zwiększyć ciężaru, jaki ponosi obecnie fundusz krajowy na ryczałt dla tegoż szpitala. Premissa bowiem wspólnej administracyi obu szpitali dozwalała mniemać, że znaczne się da uzyskać oszczędności w kosztach zarządu, że nie będzie potrzeby budowania potrzebnych w szpitalu św. Ludwika kuchni, pralni i lodowni, że więc odpadnie potrzeba jakichkolwiek układów budowlanych.

Wyczerpująca jednak i gruntownie wypracowana opinia, jaką w sprawie tej przedłożył Wydziałowi krajowemu dyrektor szpitala św. Łazarza, budzi bardzo poważne wątpliwości co do strony finansowej projektowanego przejęcia przez kraj szpitala św. Ludwika.

Wedle tego sprawozdania w razie przyjęcia przez kraj szpitala św. Ludwika pod wspólną administracyę ze szpitalem św. Łazarza, zaszłaby potrzeba pomnożenia personelu administracyjnego o jednego urzędnika etatowego, jednego pisarza i pomocnika aptekarza, oraz powiększenia personelu lekarskiego przez przyjęcie operatora dla szpitala św. Ludwika, a nadto zwiększyłby się wydatek na personal lekarski, gdyż skutek przyjęcia prymaryusza na etat urzędnika krajowego, przybyłyby z biegiem czasu dodatki, których obecnie prymaryusz nie pobiera. Natomiast wspólność dyrekeyi nie przyniosłaby zaoszczędzenia wydatków, gdyż obecny dyrektor szpitala św. Ludwika pełni swe funkcyje bezpłatnie.

Nadto, co jest najważniejszym, musiałyby być kuchnia i pralnia nadal przy szpitalu św. Ludwika osobno prowadzoną, gdy zaś kuchnia i pralnia w tymże szpitalu obecnie w suterenach pomieszczone, są zupełnie nieodpowiedne, trzeba by bezwzględnie w podwórzu szpitala św. Ludwika wystawić na ten cel osobny budynek gospodarczy.

Z powyższej fachowej opinii wynika, że objęcie szpitala św. Ludwika przez kraj nie tylko pociągnęłoby za sobą prawdopodobnie znacznie większe wydatki na utrzymanie, niż wynosi płacony obecnie ryczałt za leczenie dzieci w szpitalu św. Ludwika, ale nadto wymagałoby znacznych wkładów inwestycyjnych.

Zanim by się więc miało przystąpić do przyjęcia szpitala św. Ludwika na rzecz kraju należy wyczerpująco zbadać i zdać sobie jasno sprawę, jakiego stąd wynikło obciążenie funduszu krajowego. Obok więc ukończenia rokowań zarządzonych uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 24. stycznia 1895 r. należy zdaniem komisji budżetowej przeprowadzić szczegółowe badania co do kosztów jakiego objęcie szpitala św. Ludwika przez kraj pociągnęło. Komisja budżetowa proponuje też stosowne w tym kierunku polecenie do Wydziału krajowego.

Towarzystwo opieki szpitalnej dla dzieci w Krakowie ponowiło w roku bieżącym prośbę o podniesienie płaconego z funduszy krajowych ryczałtu za leczenie dzieci w szpitalu św. Ludwika do sumy 16.000 zł. na tak długo, dopóki sprawa przyjęcia przez kraj szpitala św. Ludwika nie będzie stanowczo załatwioną. W petycji swej do l. s. 834/96 powołuje się Towarzystwo opieki szpitalnej na wzrastającą ciągle liczbę chorych dzieci i zmniejszające się dochody z ofiarności prywatnej, co czyni coraz trudniejszym spełnienie zadań Towarzystwa odnośnie do szpitala św. Ludwika. W dołączonem do petycji obszernem sprawozdaniu wykazuje Dyrektor szpitala św. Ludwika, iż przy obecnej kwocie ryczałtu z funduszu krajowego za leczenie dzieci utrzymanie na dal szpitala św. Ludwika byłoby niemożliwem i oblicza szczegółowo wzrost dni leczenia i stosunek, w jakim się do nich znajduje ryczałt płacony za leczenie z funduszu krajowego. Liczba dni leczenia z lat 1892 do 1894, (dat z roku 1895 nie ma) wynosiła przeciętnie 26 628. Za tę ilość dni leczenia pobrał szpital św. Łazarza z funduszu krajowego wedle taksy 63 ct. za dzień leczenia 16.715 zł. podczas gdy szpital św. Ludwika otrzymał ryczałt w kwocie 12.000 zł. czyli po 45 ct. za dzień leczenia. Okazuje się ztąd, iż szpital św. Ludwika otrzymał w powyższych latach przeciętnie o 4 715 zł. na rok i o 18 ct. na jeden dzień leczenia mniej niżby wypadało wedle taksy szpitalnej i niżby kraj zapłacić musiał gdyby chore dzieci nie w szpitalu św. Ludwika lecz w szpitalu św. Łazarza byłyby leczone.

W uwzględnieniu tych okoliczności, a nadto w przekonaniu, iż znaczne nawet podwyższenie ryczałtu korzystniejszym będzie dla funduszu krajowego, niż przejęcie szpitala na rzecz kraju, wniósł już w roku zeszłym Wydział krajowy, aby ryczałt za leczenie dzieci w szpitalu św. Ludwika podniesionym był do 16.000 zł. Komisja budżetowa jednak zaproponowała Wysokiemu Sejmowi podniesienie ryczałtu tylko do 14.000 zł. z powodu, że zarząd szpitala św. Łazarza pokrywa w zastępstwie szpitala św. Ludwika wydatki administracyjne połączone z przyjmowaniem chorych dzieci.

Gdy jednak z porównania ilości dni leczenia w obu szpitalach (w szpitalu św. Łazarza wynosiły takowe w roku 1894, 250.909, a w szpitalu św. Ludwika 25.427) wynika, że koszta administracyjne za przyjmowanie chorych leczonych w szpitalu św. Ludwika wynoszą mniej więcej dziesiątą część takichże kosztów przyjmowania chorych w szpitalu św. Łazarza, przeto odnośny wydatek obliczony w zeszłorocznym sprawo-

4

zdaniu komisji budżetowej na kwotę 2.000 zł. powinien w dziesiątej tylko części iść na rachunek szpitala św. Ludwika.

Po uwzględnieniu więc nawet tego wydatku, będzie żądany ryczałt zawsze jeszcze niższym niżby wynosił zwrot kosztów leczenia obliczony wedle taksy szpitala św. Łazarza w kwocie 6 ł. ct. za dzień leczenia.

Na ustanowienie w roku zeszłym ryczałtu w kwocie 14.000 zł. wpłynęło też w wysokim stopniu przypuszczenie, że przyjęcie szpitala św. Ludwika na rzecz kraju w najbliższej przyszłości będzie możliwem. Gdy obecnie kwestya ta przedstawia znaczne wątpliwości, nasuwa się pytanie, czy nie lepiej będzie pozostawić nadal szpital św. Ludwika w zarządzie Towarzystwa, dając mu przez podniesienie subwencji możliwość wypełnienia przyjętych zadań, niż przyjmować szpital na rzecz kraju.

Pytania tego dziś stanowczo rozstrzygnąć jeszcze nie można, słuszną jest jednak rzeczą, aby Towarzystwu opieki szpitalnej umożliwić jego wzniosłe zadanie przez podniesienie ryczałtu do żądanej wysokości 16.000 zł., która rzeczywiście potrzebom odpowiada.

Komisya budżetowa wnosi zatem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał i szczegółowo uzasadnił wysokość kosztów, jakieby pociągnęło za sobą przejęcie szpitala św. Ludwika w Krakowie na rzecz kraju oraz wysokość potrzebnych w tymże szpitalu wydatków inwestycyjnych, i ażeby wyniki tych badań jak również wyniki rokowań poleconych uchwałą Sejmu z dnia 24. stycznia 1895 roku wraz z ewentualnemi wnioskami na najbliższej sesyi Sejmowi przedłożył.

2. Ryczałt opłacany przez szpital św. Łazarza szpitalowi św. Ludwika w Krakowie za umieszczenie i leczenie chorych dzieci od 1 do 12 roku życia, z wyłączeniem matek i dzieci karmionych piersią, obecnie kwotę 14.000 zł. rocznie wynoszący, podnosi się czasowo, aż do zapadnięcia postanowienia co do ewentualnego przejęcia przez kraj szpitala św. Ludwika, na kwotę 16.000 zł. rocznie i tak podwyższoną kwotę wstawia do rubryki XV. budżetu wydatków krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1896.

Lwów dnia 22. stycznia 1896.

Zastępca przewodniczącego :

Abrahamowicz w. r.

Sprawozdawca :

Paszkowski w. r.